

vedtage disse Bestemmelser. Med Hensyn til § 2 vil jeg blot bemærke, at naar det forlanges foreslaaet, at der ikke maa sælges Kunstsmør i det samme Lokale, hvor der sælges Natursmør, da er det ganske vist ikke noget overordentlig rigoristisk Forlangende for Kjøbenhavn og de store Byers Vedkommende, men jeg tror ganske bestemt, at Gjennemførelsen af dette Paabud vil være meget nær ensbetydende med et absolut Forbud for Landets Vedkommende. Hvem i Alverden skulde i Landsbhyerne ville nedsætte sig for at forhandle Kunstsmør ganske alene? § 6 og 7 skal jeg ikke komme dybt ind paa; den Sag er debatteret saa omsorgsfuldt og saa omstændeligt fra alle Sider, at det vistnok snart kunde være nok. Jeg vil blot gjøre en enkelt Bemærkning med Hensyn til det, som man kunde synes, lidet bethdelige Farvespørgsmaal. Jeg vil gjøre en Bemærkning i Forhættelse af den Tanke, det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgtreds (Wolfsen) nys udtalte, den Tanke, at han ikke vilde være med til at paabyde en Foranstaltning, hvorved man tvang Smaamanden til at underkaste sine Børn den uhyggelige og ubehagelige Fornemmelse at skulle møde i Stolen med et Stykke Mad, der havde et simplere Udseende end de Andres. Jeg vil blot til denne Tanke føie, at jeg har i min lange Samværen med Tusinder af Arbeidere mangfoldige Gange set, at en Arbejder har sat sig bag en Strønt, naar han spiste sin Mad, og veed de Herrer, hvad Grunden var? Det var, fordi han kun havde et Stykke Fedtebrød, og det generede han sig ved, det var den Følelse, der tvang ham til at gaa derhen. Denne Følelse vil jeg ikke være med til at udrydde. Det kan gjerne være, at det var en honnet Ambition, men det er en honnet Ambition af den Art, som jeg hører mig for.

Med Hensyn til den anden Opgave, som Lovens har, nemlig at gjøre et Forsøg paa at fiktive vort Smørmarked i England, og vor Afsetning der, da har jeg heller ikke kunnet overbevise mig om Lovens Nødvendighed, jeg har endnu ikke indtil dette Dieblit faaet noget Bevis for, at der virkelig er Fare paa Færde, og jeg vil spørge de Herrer, som arbeide vrigt for stærke Foranstaltninger: Hvorfor er det nu paa een trængsel og absolut nødvendigt, at der overbevise Engländerne om, at de faae ægte Smør fra Danmark? Jeg fortaar det ikke, og jeg har ikke set Nogetsomhelst fremført af den særdeles nidkjære Kommission, der har forberedt Sagen, til Bevis for, at de nu mere end tidligere skulde være i høi Grad

nødvendigt at træffe Foranstaltninger for at overbevise England om, at vi ikke sende det Kunstsmør i Stedet for Natursmør. Og naar der ikke er ført Bevis herfor, da fortaar jeg ikke, hvad der nødvendiggjør disse drakoniske Foranstaltninger. Hvem skulde det egentlig være, der skulde være Falsknere? Skal det være Kjøbmændene, der exportere det danske Smør til deres Handelsforbindelser i England? Jeg erkjender paa Forhaand, at jeg er ikke Kjøbmand og har i det Hele taget grumme lidt merkantil Rundstab; men jeg skulde dog tage overmaade meget feil, om jeg ikke har Ret i den Paastand, at ingen forstandig Kjøbmand, der har en god Forbindelse paa det engelske Marked, og som besatfer sig med Smørexport, vil risikere sin Fremtid for muligvis at vinde nogle Kroner ved af og til at sende nogle Fustager Kunstsmør i Stedet for Natursmør. Jeg veed ikke, om der gives dem, der ville gjøre et saadant Forsøg, men jeg anser det for lidet sandsynligt, idet det maa betragtes som en Selvfølge, at fra det Dieblit, en dansk Kjøbmand blev overbevist om, at han havde gjort det, og gjort det i svigagtig Hensigt, vilde han blive udelukket fra det engelske Marked i al Fremtid. Skulde det være de danske Meierier, de danske Smørproducenter, der sende deres Smør direkte, som man skulde frygte for, skulde gjøre sig skyldige i et saadant Bedrageri? Det anser jeg for meget usandsynligt — men forøvrigt skal jeg ikke komme ind paa den Side af Sagen, det kunde maaste være forbundet med adskillige Farer, som jeg ikke vil fremkalde. Men jeg tror ikke, det er retfærdigt at benytte de Veie, der her ere antydede, for at forhindre Producenten i at forsalste sit Produkt. Det at paalægge en stor Del af Samfundet en større pekuniær Udgift — og det paastaar jeg, det vil blive — for at forhindre Smørproducenten i muligvis at gjøre et Forsøg paa Forsalstning — og her siger jeg ogsaa, at det er kun muligvis, at et saadant Forsøg vil ske — det tror jeg ikke er retfærdigt. Jeg nævnte det at paalægge en stor Del af Samfundet en forøget Udgift; jeg veed meget godt, det er blevet sagt, at det umulig vilde fordyre Smørret, hvis man vedtager Lovforslaget i den forelagte Skikkelse, men denne Paastand synes mig saa uholdbar, at der ikke behøves videre Argumentation derimod. Det er dog klart, at naar man, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) udtalte i Gaar, paabyder Kunstsmørfabrikanterne at fremstille deres Produkt paa en saadan Maade, at man har berøbet det Smørrets Smag, Lugt og Udseende, saa er